

GÓSI VALI

Nélküled

Hallgatás lopózott közénk
zongorafutam rezzent a csenden át
a perc ólomlábakon állt velünk
fáztam

könnyű cipóm szétfoslott azóta
emlékszem
kioldott sálam ismét nyakamra tekertem
hogy érintésével reszkető testem
helyetted vele ölelkezhessen

szerelmünk emlékjégsapjait
melengettem mikor fölsírt egy hegedű
a búcsúdal azóta zokog bennem
koldus-lélekkel hallgatom
és közben megfagyok nélküled

Együtt

az árnyékvilágból
ha néha visszatérünk
emberlétünk volt színpadára
fehér alakban megtisztulva lépünk
egymást öelve összesimulva
együtt hajolunk szobák falára
árnyakként áldást csókolunk
szeretteink hús homlokára
legyen a világnak súlytalan
álma